

За свой сьпісак

Зь вялікімі труднасьцямі, але—ткі згодна закончылі беларусы першую палову выбарнае работы. Сьпіскі кандыдатаў у Сойм і Сэнат ужо закончаны і пададзены ўладзе. Цяпер толькі трэба далей арганізаваць нашы сілы, трэба вясці агітацыю, каб усе беларусы, хто жыў і дуж, у дзень выбараў 5 лістапада падалі свае галасы за сьпісак № 16.

Трэба адзначыць, што за першыя паўтара месяца выбарнае кампаніі зроблена вельмі многа. Даволі сказаць, што ўсе паветы і акругі прынялі самае жывое ўчасьце ў укладаньні кандыдацкіх сьпіскаў, што кандыдаты, якія ўпісаны пад нумарам *шаснаццатым*, — гэта кандыдаты самага нашага сярмяжнага народу, косьць з косьці і кроў з крыві яго. Лічба беларускіх выбарных камітэтаў па абводах¹ і валасьцёх гэтак узрасла, што ў газэце няма ўжо магчымасьці даваць поўны сьпісак іх: лішне многа месца трэ на гэта! Дый няма такое воласьці, куды б, калі там і няма камітэту, не дайшла б беларуская выбарная агітацыя і беларускае друкаванае слова. І мы з поўнай верай глядзім у будучыню, перакананыя, што Беларускі народ на выбарах скажа сваё важнае слова, што зусім сьвядома падасьць свой голас за тых, каго прадстаўнікі народныя на сваіх зьездах упісалі ў кандыдацкія сьпіскі.

Пад той час, як ідзе арганізацыя сілаў вёскі, як усе беларускія партыі аб'ядналіся дзеля супольнае працы, як на сьпісках кандыдатаў бачым прадстаўнікоў усіх тых кірункаў беларускае палітычнае мысьлі, што запраўды маюць на мэце карысьць народу, пад гэты час і ворагі нашы ня сьпяць у шапку. З аднаго боку выступаюць „вызваленцы“, апрануўшы беларускую вопратку і баламуцзячы наш народ сваімі газэткамі і адозвамі, друкаванымі па-беларуску. Ды пад беларускімі шатамі народ хутка распознае ўкрытых палякаў і не даець ім веры. З другога боку за польскія грошы змабілізаваліся банды так званых „зьялёнадубцаў“ і „актывістаў“, якія з рэвальверамі ў руках езьдзяць па краю і пагрозамі стараюцца запалохаць беларускіх выбаршчыкаў, каб не падавалі галасоў на свой № 16. Урэшце, працуюць і тыя польскія партыі, якія не хаваюць сваей польшчыны і адкрыта выступаюць, манючыся пераканаць народ, што толькі польскі пан і польскі жандар могуць даць шчасьце беларусу! А ўсе пры гэтым кідаюць грашыма, стараючыся, дзе інакш нічога не выходзе, купіць сабе сялянскія галасы, — усе яны езьдзяць на аўтамабілях, якія пань ахвотне даюць і эндэкам, і „вызваленцам“, і ўсім, хто толькі працуе дзеля абаламучваньня беларуса. У ўсіх палякаў цяпер адна мэта: ня даць у Сойме месца запраўдным беларусам, а беларускімі галасамі самым праскочыць у дэпутаты.

Чым больш востра выступаюць проці нашага *шаснаццаатага нумару* польскія пань і іх нягодныя найміты — „зьялёнадубцы“, „актывісты“ і інш., тым ясьней павінна быць кожнаму беларусу, што іменна за *шаснаццаты нумар трэба нам галасаваць*, што для польскага панства і для ўсялякае адміністрацыі гэты сьпісак найбольш страшны і небясьпечны, што, значыцца, ён запраўды будзе карысны нам.

І запраўды: *толькі ў шаснаццатым сьпіску сустрэнецце вы імёны вядомых байцоў за волю Беларускага народу*, толькі за нумарам шаснаццатым ідзе ўсё сьвядомае беларускае грамадзянства, толькі гэты сьпісак суляць вам беларускія дэмакратычныя і сацыялістычныя *нашыя партыі*, аб'яднаныя ў беларускім Цэнтральным Выбарным Каміт[эце].

Падтрымайце ж яго!

Не запужаеце!

З усіх канцоў нашага краю, дзе адбываюцца выбары ў Варшаўскі Сойм, даходзяць зусім аднолькавыя весткі. Наказуюць, што пань і іх найміты, ня маючы ўжо магчымасьці баламуціць наш народ сваімі салодкімі словамі і юдавымі срыбнікамі (бо ж ніхто сабе ня вораг і ня будзе галасаваць за польскіх кандыдатаў!), стараюцца запалохаць вёску.